

L'ENTREVISTA

per : Pere Magrià i Pou

Qui no s'ha pres alguna vegada o potser moltes, una tassa d'herbes?. Es pot dir que quasi ningú, ja que quan hom està refredat, o té mareig, o pels ronyons, pel mal de pedra, en fi, que un tant per cent molt elevat som els que acabem prenent-nos aquests suc.

Avui per parlar-nos de tot això i també perquè ens aconselli, he anat a visitar a la Mercè de Can Tarrús, a fi i efecte que recepti per als nostres lectors quelcom que ella cregui que ens fa falta, ja que per totes les malalties: mals de cap, nervis, fetge, ronyons, etc... ella té la solució.

— Bé, Mercè, parlem de herbes.

— Mira per parlar d'herbes m'hauries de dir en primer lloc què et fa mal, ja que tinc més de cinquanta classes diferents, començant per la til·la, l'herba de les mil granes, l'orella d'ós, etc.. i encara en tinc unes altres que serveixen per cada cosa...que quedaries vermell si t'ho digués.

— No tingui por d'això. Comenceu per dir-me quina veneu en més quantitat?

— Potser en general són vàries; podria dir que la til·la, el puniol, l'herba de les mil granes, la farigola i moltes d'altres.

— Veient el vostre magatzem, que per cert està ple de caixes d'herbes, en veig de molt rares. Per exemple quina és aquesta de flor groga?

— Aquesta és la camamilla amarga. Hi ha gent que la dolça no els agrada i es prenen l'amarganta. Aquí al costat guardo les herbes que són per als guisats, és a dir, la cuina, i per farcir els pollastres.

— Totes aquestes herbes que aquí guardeu, us les aneu a buscar vós mateixa o les heu de comprar a altres herbolaris?

— Mira, quasi totes les vaig a buscar jo mateixa, encara que algunes vegades de rares com l'herba de Sant Antoni, i la de les "set sangries" que va bé per si t'ha fet mal, el peix, he d'anar a comprar-les a altra gent d'altres comarques.

— Avui dia, qui s'en pren més d'herbes, el jovent o les persones grans?

— Ara tinc molts de clients joves. Per exemple el "jipis" me'n venen a comprar de moltes classes, i em penso que se'n fan drogues ells mateixos. La que més compren és la Ruda, l'herba de Maria Lluïsa, la Salvia, etc. La que també venc molt ara és la Valeriana, que per cert fa pudor de merda de gat; aquesta va molt bé pels nervis i t'aplaca molt. També l'herba "fetgera" que va bé pel fetge.

— Fa molts anys que us dediqueu a vendre herbes?

— Uí sí, més de deu anys. Vaig començar anant al mercat per vendre quatre pollastres, però vaig veure que les herbes seria un negoci. Al principi en tenia molt poques, però ara ja t'he dit que en tinc més de cinquanta de diferents en aquest magatzem. Ah, per cert, em va molt bé el negoci. Hi ha hagut algun dia que he fet més de deu mil pessetes al mercat. El que passa és que tracto molt bé a la gent, els aconsello el que s'han de prendre i sempre tornen. Tinc a Girona molts bons clients.

Per cert, és més bonsson les senyores dels metges.

— I a totes aquestes caixes d'aquí, què hi teniu?

La Mercè, que tan bé ens ha receptat les seves miraculoses herbes.

— Aquí tinc la til·la, que va molt bé també pel mal de cap, i és la que venc més a Bescanó. Aquí l'orella d'ós, que com veus és molt peluda i va bé pels refredats. Tinc també l'herba prima per les inflamacions. Aquí l'isoc que va bé per la matriu. Per la diarrea, en aquestes caixes guardo la farigoleta, que barrejada amb roser salvatge i caps de romaguera es sol prendre molt. Ah!, i pel contrari de la diarrea, és a dir, pels que van restrets, els hi aconsello un fart de puniol i ja està tot arreglat.

— Les dones, quina us solen comprar més sovint?

— En tinc vàries especials per les dones. En primer lloc venc molt l'herba de Maria Lluïsa que va bé pels dies que tenen la regla. Ja em sap greu no tenir-ne una per no quedar embarassades. Si la trobés potser em faria rica, oi?

— I per les pedres del ronyons, quina aconselleu prendre's?

— Ai, d'aquestes en tinc vàries, però la que va més bé és la berbena, que es fa bullir amb vi ranci.

— I fer venir gana?

— Uí, t'aconsello l'herba de Santa Margarida. I en canvi per si et vols aprimar tinc Manrubio, que és de color gris, semblant a la Farigola. De totes maneres ja he dir que venc sobre tots amb més quantitat les que van bé per les inflamacions, el ronyons, el nervis etc..

— Quina és la millor època per al vostre negoci?

— Actualment, en aquest temps, s'està passant una mala època, ja que a l'estiu tothom se les va a buscar, en canvi pels volts de Fires i ja fins l'abril, aleshores sí que faig negoci.

— No heu pensat mai posar una herboristeria a Bescanó?

— Uí, no. Aquí m'hi moriria de gana. No és pas que la gent de Bescanó en faci molt de cas, de les herbes. Però sí que sé que hi ha gent que van a comprar-les a Girona, a la casa de les "Hierbas Salvajes" que allà sí que els arriessen. Per exemple ells venen uns pots amb grana de ginebró, que va bé per l'estómac a 500 ptes; uns altres amb "sal de sufragi" pels ronyons, també sobre aquest preu, i ja per dir-te'n d'altres, un petit pot de farigola, a 350 ptes. i jo la venc a 35 ptes. Veus la diferència?

— Ja per concloure, Mercè, aconselleries a tothom que vingui a comprar les herbes al mercat, oi?

— Oh, és clar que sí.

Bé ja he d'acabar de fer-vos perdre el temps. No sense abans donar-vos les gràcies per tot el que m'heu explicat i que en definitiva n'he tret que abans d'anar a cal metge o a la farmàcia he de venir a veure-us a vós. És clar que em vé de passada....